

DUDKOWANIE (4) sb n

a jasne; teksty nie oznaczają o oraz e, prawdopodobnie o jasne (tak w dudkować).

-t- (3), -d- (1).

sg N dudkowani(e) (2). ◇ I dudkowani(e)m (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z tych samych przykładów) s.v. dudkować.

1. *Nadskakiwanie, zabieganie o względy, pochlebianie, płaszczanie się* (3) : tak aby ani za dary/ ani za żadnymi vpominki/ ani za żadnym dutkowaniem myśl lie wspaniła nie vnośiła *RejZwierc* 147.

Szeregi »pochlebstwo, (a) dudkowanie« (2): Abowiem takim pochlebstwem á takim dutkowaniem/ ktore tobie nie pochodzi s fercá práwego/ czyniżz więcey lekkości y łobie y ofobie oney/ niżli poczciwości. *RejPos* 243; *RejZwierc* 147.

2. *Błaznowanie; tu o oddawaniu czci bożkom [przed kim]* (1) : Nuż przed onym Bálwánem/ co za dudkowanie/ Náfmiálbyś lie do woley/ pátrzáiac tám ná nie. *HistHel* Bv.

Synonimy: 1. *pochlebstwo, przysługa, zabieganie*; 2. *błaznowanie*.

Cf **DUDKOWAĆ**